

Ingallrad

Grinden slår igen med en skakning. Rycker på axlarna
bakom ryggen på mig. Klangen slår mig i nacken.
Andas flämtande i värmen. Muntorr rabblar jag
namn och personnummer på en sprakande linje.

Intar min cell bland andra celler – min kropp raklång
i fångvårdens kemtvättade kläder. Första natten:
ingen sömn. Skakades om varje gång godståget
slamrade förbi ute på fältet. Hålögd mötte jag dem:

Zombiemannen med det blåtatuerade ansiktet och
de gapande ögonen. ”Satte visst en yxa i ryggen
på en kompis”; sa de. ”Jaha…”; sa jag. Vi hade inte
inte så mycket ögonkontakt med varandra.

Martin Skåning sov inte många nätter heller, skyhög
på amfetamin och fotbolls VM. Olle: moskébrännaren
med vit makt fångat i ett barns kropp. Nitton år och
en tjej på smällen innan häktningen.

Marley söp sig full på mäsk, den svarta burfågeln sjöng
midsommar – direkt knall till Peking. Stäppmusen:
tog en riklig dos utanför grinden. Vandrade med Sha Boom
dunkande i öronen – varv efter varv på 300 meter asfalt.

Stäppmusen gick på frälsismöte, fick svaret och stack
över fem meter staket och taggtråd. De tog honom på väg
mot Mjölby, sjungande Pärleporten. Jag såg honom
aldrig mer. Mig kallade de för Sartre.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Stefan Albrektsson med Poeter.se id #43361 innehar upphovsrätten